

Manifest del 8 de març de 2026

El 8 de març, Dia Internacional de les Dones, és una jornada de reivindicació i de memòria col·lectiva. Un espai compartit per reconèixer el camí recorregut pel moviment feminista, honorar les dones que ens han precedit i reafirmar, avui més que mai, el compromís amb la igualtat efectiva entre dones i homes com a pilar irrenunciable de la democràcia.

Al llarg de la història, el feminisme ha estat un moviment capaç d'obrir escletxes en murs que semblaven inamovibles. Gràcies a la lluita sostinguda de generacions de dones organitzades, s'han conquerit drets civils, polítics, socials i laborals que avui formen part del nostre marc democràtic. Res no ha estat un regal; tot ha estat fruit de la mobilització, del pensament crític i de la resistència col·lectiva.

Enguany, el 8 de març adquireix un significat especial. Ens acostem als 50 anys de les Primeres Jornades Catalanes de la Dona, celebrades a Barcelona el maig del 1976.

Dones d'arreu del país ompliren amb la seva presència i les seves veus el Paraninfo de la Universitat de Barcelona en un context de transició política, quan encara eren ben vives les ferides de la dictadura. Aquelles jornades van representar un punt d'inflexió: per primera vegada, les dones van ocupar un espai públic de debat per formular, amb veu pròpia, les seves reivindicacions i propostes després de dècades de silenci imposat.

La gran força transformadora d'aquell moment històric rau en el fet que va ser un moviment construït des dels debats i les propostes col·lectives, protagonitzat per dones activistes i referents, però també per veïnes, mares, treballadores, estudiants i obreres.

Aquestes dones van plantar la llavor del feminisme als barris i als pobles, i van impulsar processos participatius pioners en un país encara colpejat per la precarietat i les desigualtats.

Es van organitzar per defensar una escola pública i democràtica, una sanitat universal, una igualtat jurídica plena i unes condicions laborals dignes. Van posar el cos i la veu per conquerir drets fonamentals com el dret a decidir sobre el propi cos, l'accés a l'avortament segur i legal, la igualtat salarial, la participació política o el reconeixement del treball de cures.

Avui volem reconèixer el valor i la contribució d'aquelles joves idealistes i lluitadores del 76, dones grans avui, que van fer possible assolir aquests drets per a totes.

Recordar aquell moment no és un acte nostàlgic. La memòria històrica ens permet entendre que els drets de les dones mai no han estat garantits de manera definitiva i que cada avenç ha conviscut amb resistències, reaccions i intents de retrocés. Els corrents ultradretans, antifeministes i autoritaris no són un fenomen nou: ja van existir abans, amb altres formes i discursos, i existeixen actualment, adaptats al nou context global.

Avui assistim, de nou, a una ofensiva que qüestiona els consensos bàsics en matèria d'igualtat. Discursos que banalitzen la violència masclista, desacrediten el feminisme, neguen les desigualtats estructurals i pretenen dividir la societat. Aquesta ofensiva no només amenaça els drets de les dones, sinó que posa en risc els valors democràtics que sustenten la convivència. Combatre aquestes amenaces és un compromís necessari per garantir que les ara joves i els infants del nostre país puguin créixer com a ciutadanes i ciutadans en una societat lliure. Davant d'aquesta realitat, reafirmem el feminisme com a camí imprescindible cap a la justícia social, que beneficia el conjunt de la societat. La igualtat entre dones i homes no és una concessió ideològica, sinó un dret humà bàsic.

Des de les institucions posem en valor la tasca imprescindible del moviment feminista i de totes les entitats que l'integren, i defensem un feminisme de totes i per a totes. I, per fer possible la igualtat, és necessari aplicar la transversalitat de

gènere en totes les polítiques públiques, en tots els nivells de decisió i en totes les fases de l'acció pública, des de l'urbanisme i la mobilitat fins a l'educació, la cultura, l'esport, l'ocupació i la promoció econòmica, l'habitatge, el medi ambient o els serveis socials.

Així mateix, és imprescindible incorporar la perspectiva interseccional en la intervenció pública. Aquesta mirada ens permet comprendre com les desigualtats de gènere interactuen amb altres eixos de desigualtat, com ara la situació socioeconòmica, l'origen cultural, la diversitat sexual, les capacitats, la salut, l'edat o la situació administrativa.

Per això, avui fem una crida a l'esperança compartida i a la convicció democràtica. Avancem des del conjunt del Govern de la Generalitat, les diputacions provincials, els consells comarcals, els ajuntaments i altres ens locals del país. Ho fem conjuntament amb el feminisme organitzat i donem suport i escalf a les comunitats i col·lectius que treballen per la democràcia, els drets humans i la igualtat.

Dones i homes, des de la diversitat d'orígens, edats i trajectòries, teixim un escut col·lectiu forjat amb ideals democràtics davant els discursos buits i contraris als valors de la humanitat. Apostem per la convicció i les polítiques feministes com a motor per continuar avançant en drets.